

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 7. oktober 2021 av Høyesterett i avdeling med

dommer Aage Thor Falkanger
dommer Henrik Bull
dommer Ingvald Falch
dommer Cecilie Østensen Berglund
dommer Erik Thyness

HR-2021-1963-A, (sak nr. 21-088512STR-HRET)
Anke over Gulating lagmannsretts dom 28. mai 2021

A (advokat Øystein Ola Storrvik)

mot

Påtalemyndigheten (kst. statsadvokat Thale Thomseth)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Østensen Berglund:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken reiser spørsmål om en mann som var drøyt 19 ½ år på gjerningstidspunktet, skal dømmes til forvaring for tre brannstiftelser.
- (3) A ble 4. august 2020 tiltalt for å ha forårsaket en brann som lett kunne ført til tap av menneskeliv, jf. straffeloven § 355. For denne handlingen og to andre ble han dessuten tiltalt for grovt skadeverk, jf. straffeloven § 352 første ledd, jf. § 351 første ledd. Tiltalen knyttet seg til at han ved tre anledninger, i løpet av noe over én måned vinteren 2019–2020, skulle ha tent på brennbart materiale i tre garasjer i nabolaget der han bodde. Brannene utviklet seg raskt. Den brannstiftelsen som kunne ført til tap av menneskeliv, skjedde på kveldstid, og det lå to barn og sov i et hus nær den påtente garasjen. A ble også tiltalt for et innbrudd, jf. straffeloven § 268 første ledd, begått i 2016, som er uten betydning i saken her.
- (4) Den 5. november 2020 avsa Sunnhordland tingrett dom i saken. Domsslutningens punkt 1 lød:
- «1. A, født 00.00.2000, dømmes for én overtredelse strl § 355, tre overtredelser av strl § 352 første ledd jf § 351 første ledd, og én overtredelse av strl § 268 første ledd, sammenholdt med strl § 79 bokstav a), til en straff av fengsel i 6 – seks – år. Til fradrag ved soning kommer 296 – tohundreognittiseks – dager for utholdt varetektsfengsel, jf strl § 83.»
- (5) Tingretten fant under noe tvil at det ikke skulle idømmes forvaring, men ordinær ubetinget fengselsstraff, og la særlig vekt på As unge alder. Retten pådømte også en rekke erstatningskrav som var fremsatt i saken.
- (6) Påtalemyndigheten anket straffutmålingen til Gulating lagmannsrett, mens A innga anke over domfellelsen for innbruddet. As anke ble nektet fremmet ved lagmannsrettens beslutning 9. desember 2020.
- (7) Gulating lagmannsrett avsa dom 28. mai 2021. Domsslutningens punkt 1 lød:
- «1. Punkt 1 i slutninga til dom frå Sunnhordland tingrett av 5. november 2020 vert endra slik at straffa vert sett til forvaring etter straffelova § 40 med ei tidsramme på 6 – seks – år og ei minstetid på 4 – fire – år. Til frådrag i tidsramma og minstetida går 472 – firehundreogsyttito – dagar for uthalden varetekt per. 30. april 2021.»
- (8) Dommen er avsagt under dissens, idet en meddommer mente det burde idømmes en tidsbegrenset fengselsstraff. Flertallet mente forvaring var nødvendig og viste blant annet til handlingenes alvorlige karakter og til at motivet for brannstiftelsene var uklart.
- (9) A har anket over saksbehandlingen og straffutmålingen til Høyesterett. Høyesteretts ankeutvalgs fremmet 14. juli 2021 anken over straffutmålingen.

- (10) For tingretten og lagmannsretten var avdelingsoverlege og psykiater Kirsti Hansen og psykolog dr. med. Jens Gisselgård oppnevnt som sakkyndige. De møtte og avga forklaring for begge instanser. Erklæringene for de tidligere instansene er fremlagt for Høyesterett.
- (11) A har for Høyesterett anført at det ikke er grunnlag for å idømme forvaring, og han har særlig vist til sin lave alder på gjerningstidspunktene. Påtalemyndigheten har påstått anken forkastet.

Mitt syn på saken

Grunnvilkår for forvaring

- (12) Spørsmålet i saken er om det skal idømmes forvaring eller en tidsbegrenset fengselsstraff.
- (13) Vilkårene for forvaring fremgår av straffeloven § 40 første ledd, første punktum, som lyder:
- «Når fengselsstraff ikke anses tilstrekkelig til å verne andres liv, helse eller frihet, kan forvaring i anstalt under kriminalomsorgen idømmes når lovbrøyteren finnes skyldig i å ha begått eller forsøkt å begå et voldslovbrudd, et seksuallovbrudd, en frihetsberøvelse, en ildspåsettelse eller et annet lovbrudd som krenket andres liv, helse eller frihet, eller utsatte disse rettsgodene for fare og vilkårene i annet eller tredje ledd er oppfylt. Er siktede under 18 år, kan forvaring ikke idømmes, med mindre det foreligger helt ekstraordinære omstendigheter.»
- (14) I andre ledd er det oppstilt ytterligere vilkår der lovbruddet er av «alvorlig art». Det må da være «nærliggende fare for at lovbrøyteren på nytt vil begå et alvorlig lovbrudd som nevnt i første ledd». Fjerde ledd inneholder momenter det skal legges vekt på.
- (15) Det er ikke tvilsomt, og heller ikke bestridt, at handlingene som A er funnet skyldig i, er lovbrudd av alvorlig art, jf. straffeloven § 40 andre ledd.

Faren for nye lovbrudd

Rettslige utgangspunkter

- (16) Vilkåret om at det må være en «nærliggende fare» for at lovbrøyteren på nytt vil begå et alvorlig lovbrudd som krenker andres liv, helse eller frihet, er nærmere behandlet i HR-2020-1218-A, hvor det i avsnittene 18-19 heter:
- «(18) I kravet om ‘nærliggende fare’ for nye lovbrudd ligger det at faren – på domstidspunktet – må være reell og kvalifisert. Kravet til faregraden kan variere etter alvorret i de straffbare handlingene som er begått og også etter hvor alvorlige fremtidige lovbrudd det er fare for, jf. HR-2020-976-A avsnitt 13 med videre henvisninger.
- (19) Straffeloven § 40 fjerde ledd angir nærmere momenter ved farevurderingen. Det fremgår her at det ved vurderingen av faren for tilbakefall skal legges vekt på ‘det begåtte lovbruddet sammenholdt særlig med lovbrøyterens atferd

og sosiale og personlige funksjonsevne'. Gjelder saken lovbrudd av alvorlig art skal det 'særlig legges vekt på om lovbrøtteren tidligere har begått eller forsøkt å begå et alvorlig lovbrudd som nevnt i første ledd.'»

- (17) Dersom en tiltalt som ikke tidligere er domfelt for liknende lovbrudd av alvorlig art skal idømmes forvaring, stilles det særlige krav til sannsynlighetsvurderingen, jf. Rt-2010-1424 avsnitt 18 med videre henvisninger.

Lovbruddene i saken her

- (18) Det foreligger ingen straffehistorikk knyttet til volds- eller seksualforbrytelser for A, slik at det er faren for nye ildspåsettelse som må vurderes.
- (19) A er dømt for tre ildspåsettelse i løpet av en periode på noe over én måned.
- (20) Den første hendelsen fant sted 10. desember 2019, cirka kl. 15.30. A satte da fyr på en frittliggende garasje, som lå nær et bolighus. Garasjen ble raskt overtent, og både bilen som sto parkert der, og en båt som sto utenfor, ble fullstendig utbrent. Også et lite redskapshus ved garasjen brant ned, og det tok fyr i en levegg mot huset. De materielle skadene ble store, og det er utbetalt forsikringsbeløp på nærmere 900 000 kroner etter hendelsen.
- (21) Brannen ble raskt oppdaget av den ene beboeren. Som følge av tidspunktet på dagen og at en eventuell spredning av brannen til huset ville tatt tid, konkluderte de brannteknisk sakkyndige som var oppnevnt under etterforskningen, med at det ikke var fare for tap av menneskeliv.
- (22) Den andre hendelsen fant sted 14. januar 2020, cirka kl. 20.50. Også da gikk tiltalte inn i en åpen garasje og satte fyr på denne. Garasjen lå tett ved en bolig der to barn lå og sov, mens barnas far var våken. Brannen ble raskt oppdaget av en nabo som tilfeldigvis gikk forbi. Naboen hjalp til med å få barna ut av huset, og faren rakk derfor å kjøre bilen ut av garasjen og iverksette slukningsarbeid, slik at situasjonen var under kontroll da brannvesenet kom. Erstatningssummen som er utbetalt for skadene, beløper seg til cirka 75 000 kroner.
- (23) De brannteknisk sakkyndige har forklart at dersom brannen hadde fått utvikle seg, ville den sannsynligvis ha ført til tap av menneskeliv. Det er vist til at om brannen hadde spredt seg til bolighuset og medført røykutvikling, ville det vært svært vanskelig for den voksne i huset å nå frem til barna og få hjulpet dem ut. Til tross for regnvær var faren for hurtig spredning til stede, blant annet som følge av svært kraftig vind. Selv om de materielle skadene ble minst ved denne hendelsen, hadde den det største farepotensialet.
- (24) Den tredje handlingen fant sted senere på kvelden 14. januar 2020, cirka kl. 21.30. A tente da på en carport som sto nær et bolighus. Carporten ble raskt overtent, og brannen spredte seg til hele husveggen og opp mot mønet. Først etter halvannen time fikk brannvesenet kontroll over brannen. En bevegelseshemmet beboer, som var alene hjemme, hørte at en brannvarsler i huset ble utløst, mens en nabo oppdaget flamme- og røykutviklingen utenfor.

- (25) Både carporten og bilen som sto parkert der, ble fullstendig utbrent. Det er utbetalt over én million kroner i erstatning som følge av skadene. De brannteknisk sakkyndige konkluderte med at om brannen hadde fått utvikle seg, kunne menneskeliv gått tapt. Ettersom konklusjonen ble gitt med den nest svakeste sannsynlighetsgraden som brukes av branntekniske sakkyndige, ble ikke forholdet ansett som en overtredelse av straffeloven § 355.
- (26) A ble pågrepet noen timer etter den siste hendelsen, og han har siden sittet varetektsfengslet.
- (27) Oppsummert er A dømt for én handling som medførte fare for tap av menneskeliv, og tre grove skadeverk, hvorav to med omfattende skadefølger. I alle tre tilfellene oppsøkte han garasjer i nabolaget som lå tett inntil boliger der det befant seg mennesker. Selv om det ikke ble funnet bevis for at handlingene var planlagt over tid, har både tingretten og lagmannsretten lagt til grunn at det ikke var tale om rene impulshandlinger fordi A blant annet måtte gå inn i garasjene for å finne materialer eller lettantennelige væsker som han så tente på med sin egen lighter. Jeg tilføyer at A filmet den første hendelsen. Han var således klar over den raske spredningen en slik brann kan ha, og hvor katastrofalt det kunne ha vært dersom brannene ikke hadde blitt oppdaget på et tidlig tidspunkt.

Nærmere om domfeltes atferd, sosiale og personlige fungeringsevne

- (28) A er ikke tidligere domfelt, men han har hatt en vanskelig oppvekst og har vært noe i kontakt med politiet som følge av miljøet han en periode vanket i. Han har hatt visse utfordringer med selvskadning og rus, og han har gått til behandling ved blant annet distriktpspsykiatrisk senter (DPS). Vinteren 2019 ble han henvist til tverrfaglig spesialisert behandling av ruslidelser ved Ungdomsenheten til X DPS. Oppholdet var ment å være døgnkontinuerlig gjennom flere måneder, men det ble ikke påbegynt. Hans forhold til rusmidler da handlingene ble begått, fremstår som uavklart.
- (29) På gjerningstidspunktene mottok A offentlig stønad og husleiestøtte, og han leide en leilighet i samme boligfelt som han tente på i. Han avsluttet videregående skole etter et halvt år og har i årene deretter i hovedsak vært uten arbeid. Forut for hendelsene hadde han en kjæreste, og han feiret blant annet julen 2019 med henne og hennes familie. Begge kveldene han tente på, hadde han tidligere på dagen tatt avskjed med kjæresten ettersom hun skulle til skolen og han skulle hjem. Forholdet ble avsluttet etter brannstiftelsene.
- (30) I forbindelse med behandlingen i tingretten og lagmannsretten ble A rettspsykiatrisk undersøkt av avdelingsoverlege og psykiater Kirsti Hansen og psykolog dr. med. Jens Gisselgård. De la til grunn at A har diagnosen F90.1 hyperkinetisk atferdsforstyrrelse, og det følger av erklæringene at han tidligere er diagnostisert med ADHD. De sakkyndige fant ingen tegn til psykose, annen alvorlig psykisk lidelse eller utviklingshemming. Hans evnescore er innenfor normalområdet. Under fengselsoppholdet er A diagnostisert med kompleks PTSD av psykolog Krossøy.
- (31) Av mandatet til de sakkyndige følger det at de ble bedt om å uttale seg om risikoen for nye alvorlige straffbare handlinger. Ved vurderingen av fremtidig risiko for ildspåsettelse fremholder de at om retten legger brannstiftelsene til grunn, utgjør disse en historisk risikofaktor av vesentlig betydning. Videre er det pekt på enkelte andre bakenforliggende

risikofaktorer, som tidligere selvskading, ukritisk bruk av alkohol og tidligere depressiv utvikling. Det er ikke funnet klare holdepunkter for kliniske risikofaktorer.

- (32) Som risikoreducerende faktorer har de sakkyndige for tingretten vist til at han ikke hadde hatt noen rusproblemer de siste par årene, samt det daværende kjæresteforholdet.
- (33) Det fremgår av erklæringene at A ikke hadde oppgitt noe motiv, utover impuls og behovet for oppmerksomhet. Om betydningen av dette fremgår følgende etter at hans diagnose er omtalt:

«... Observanden er ung og det er vanskelig i dag å si noe sikkert om prognosen, noen ganger kan symptomene avbleke med alderen.

[...]

Vi finner som allerede nevnt ikke at han har noen alvorlig psykisk lidelse eller personlighetsforstyrrelse som i sin tur kan knyttes til risiko for at noe lignende skulle kunne skje på nytt men det kan antas [at] ut fra observandens bakgrunnshistorikk at hans kombinasjon mellom ADHD og behov for oppmerksomhet, kan øke risikoen for impulsiv atferd. Han beskriver selv av handlingene skjedde på impuls. Så lenge som vi ikke finner noen grunn til å anta at den impulsen ikke skulle oppstå igjen, er det rimelig å anta at risikoen er høy for at han kan begå nye lignende handlinger i fremtiden.

I følge observandens mor hadde sønnen det bedre når han gikk på behandling med ADHD medisin, da var han mer rolig. Observanden selv har gitt uttrykk for at han ikke ville bli avhengig av denne medisinen. Observanden mottar ingen behandling og har ingen oppfølging av psykisk helsevern for tiden. Siste kontakt med Stord DPS var 30.01.2019. Tett og regelmessig oppfølging kan på generelt grunnlag antas [å] minske risikoen for ukritisk bruk av alkohol og destruktiv oppmerksomhetssøkende adferd.»

- (34) I samtaler med de sakkyndige før lagmannsrettens behandling av saken forklarte A at han hadde hatt et alkoholproblem også vinteren 2019/2020, og at han som følge av et betydelig inntak husket lite fra handlingene. Det fremgår av erklæringen at de sakkyndige var tilbøyelige til å oppfatte dette som en ansvarsfraskrivelse. Samtidig fremgår det at han deltok på rusmestringskurs i fengselet, og at han oppga å ha forstått konsekvensene av å ha et rusproblem. Det er videre opplyst at han vil fortsette rusbehandling etter soning. Opplysningene ledet til følgende presisering i erklæringen som ble avgitt for lagmannsretten:

«Hvis det medfører riktighet at observanden har et rusproblem som han ikke har kunnet kommet frem med tidligere vil tett og regelmessig oppfølging på generelt grunnlag antas minke risikoen for i det videre og etter løslatelse minske bruk av alkohol og destruktiv oppmerksomhetssøkende atferd.»

- (35) Den rettsmedisinske kommisjon hadde enkelte kommentarer til erklæringen ut fra mandatet, blant annet knyttet til prognose for alkohol- og rusmisbruksvansker.
- (36) Under behandlingen for lagmannsretten forklarte A seg ytterligere om sin rusproblematikk. Han forklarte seg også om psykiske vansker som følge av seksuelle overgrep han skal ha vært utsatt for som barn.

- (37) Lagmannsretten så det slik at den endrede forklaringen om rus i praksis fremsto som tilpasset for å oppnå en dom på narkotika-program. Videre la retten betydelig vekt på at motivet for handlingene fremsto som uklart. Det er også pekt på at A da ildspåsettelsen skjedde, hadde en kjæreste og støtte i hennes foreldre, slik at rammene rundt ham, etter lagmannsrettens syn, var gode.

Sammenfatning – faren for nye lovbrudd på domstidspunktet

- (38) Som tingretten og lagmannsretten ser jeg det slik at de straffbare handlingene gir grunn til alvorlig bekymring med tanke på mulig fare for et nytt alvorlig lovbrudd dersom A løslates nå. Som aktor har pekt på, mente han selv å være inne i en god fase i livet, men med enkelte «glipper».
- (39) Den samlede historikken viser at A allerede fra ung alder har hatt en problematisk befatning med alkohol og illegale rusmidler, men at behandling har hatt en viss effekt. Rusmisbruket er dokumentert frem til januar 2019. I tiden etter har det ikke vært noen oppfølging ved DPS, men dette kan ikke tas til inntekt for at han ikke lenger hadde et ubehandlet rusproblem da hendelsene fant sted. Under fengselsoppholdet har han igjen startet opp behandlingen. Som påpekt av de sakkyndige vil behandling redusere faren for nye handlinger.
- (40) Både lagmannsretten og aktor har fremhevet betydningen av manglende motiv, og det er vist til at dette øker risikoen for nye, alvorlige handlinger. I likhet med forsvarer er jeg av den oppfatning at manglende opplysninger om motiv ikke nødvendigvis trekker i retning av at det er en nærliggende fare for nye lovbrudd, men momentet kan ha interesse i den samlede vurderingen som skal foretas.
- (41) Slik jeg ser det, trekker As manglende straffehistorikk, det korte tidsrommet for handlingene og det impulsive preget handlingene hadde, i retning av at det ikke foreligger en reell og kvalifisert risiko, i alle fall ikke om han får relevant behandling. På den annen side har han i en periode der han ikke gikk til behandling, begått flere alvorlige handlinger som eskalerte ved at han i januar 2020 tente på to ganger samme kveld.
- (42) Det er imidlertid ikke nødvendig for meg å ta endelig stilling til om det er en nærliggende fare for nye alvorlige lovbrudd dersom han løslates nå, ettersom jeg uansett mener at grunnvilkåret for forvaring ikke er oppfylt.

Grunnvilkåret – hensynet til samfunnsvernet

Rettslige utgangspunkter

- (43) Det er et grunnvilkår i straffeloven § 40 at forvaring bare kan idømmes dersom fengselsstraff ikke er tilstrekkelig til å verne andres liv, helse eller frihet. I HR-2020-1218-A avsnitt 53 følgende er det redegjort nærmere for innholdet i dette vilkåret, og jeg viser til den gjennomgangen. I lys av lagmannsrettens merknader finner jeg likevel grunn til å understreke at det ikke kreves – slik som etter andre ledd – at faren for nye alvorlige handlinger etter endt soning skal være «nærliggende». Det som skal vurderes,

er om A vil utgjøre en fare for verdier nevnt i straffeloven § 40 også om straffen sones fullt ut, jf. HR-2020-976-A avsnitt 57.

- (44) Etter straffeloven § 40 første ledd skal ikke forvaring idømmes overfor en gjerningsperson som er under 18 år, med mindre det foreligger helt ekstraordinære omstendigheter. Dette er begrunnet i at forvaring er en meget inngripende form for straff, som innebærer frihetsberøvelse på ubestemt tid, jf. Prop. 135 L (2010–2011) om endringer i straffeloven mv., side 104. For barn, som gjerne har et kort tidsperspektiv, er uvissheten om når straffen eventuelt opphører særlig belastende. Det er i forarbeidene, på samme side, vist til at barn er i en modnings- og endringsprosess, og at det både kan være stigmatiserende og lite motiverende om mindreårige stemples som farlige. Det er også pekt på at det er krevende å skulle forutse fremtidig farlighet, spesielt der det er tale om barn.
- (45) Etter mitt syn gjør de samme hensynene seg gjeldende også for unge mennesker over 18 år, selv om vilkåret om «helt ekstraordinære omstendigheter» da ikke får anvendelse. Et tilsvarende syn synes lagt til grunn i tidligere rettspraksis, jf. blant annet Rt-2007-791. Jo eldre man blir, jo mindre vekt vil imidlertid disse forholdene ha.

Alternativ tidsbestemt fengselsstraff

- (46) Tingretten utmålte en straff på fengsel i seks år. Ved fastsettelse av straffen ble det sett hen til alvoret i handlingene, og da særlig forholdet som medførte fare for tap av menneskeliv. Det ble vist til at A hadde begått flere handlinger på kort tid, og at allmennpreventive hensyn tilsa en streng straff. I formildende retning ble det lagt noe vekt på hans tilståelse og betydningen for de fornærmede av at han har vist anger. Verken aktor eller forsvarer har hatt merknader til tingrettens straffutmåling, og lagmannsretten la denne til grunn ved sin vurdering av om en tidsbegrenset straff ville være tilstrekkelig i saken. Også jeg er enig i at en alternativ tidsbegrenset fengselsstraff vil være på seks år, og jeg går derfor ikke nærmere inn på dette.
- (47) Ved vurderingen skal det tas utgangspunkt i at straffen sones fullt ut, jf. HR-2020-1218-A avsnitt 53 med videre henvisninger. Som følge av varetektsfradraget som skal gjøres, jf. samme dom avsnitt 61, er perspektivet for Høyesteretts vurdering tidspunktet for løslatelse om lag fire år og fire måneder frem i tid.

Den konkrete vurderingen

- (48) Ved den konkrete vurderingen tar jeg utgangspunkt i at A har begått alvorlige handlinger som har medført fare for tap av menneskeliv og store materielle skader. Handlingene har skapt frykt i lokalmiljøet. Samtidig ble de begått før han fylte 20 år, og slik jeg ser det, står hans unge alder helt sentralt.
- (49) Det er ikke tvilsomt at A har hatt en vanskelig barndom og ungdomstid. Selv om hans evnenivå er innenfor det normale, sluttet han på videregående skole allerede etter et halvt år. Han har derved ikke fått den læringen eller modningsprosessen som skolegang kan bidra til, og han har heller ikke fått noe tilsvarende gjennom å være i arbeid over tid. Videre har han hatt et vanskelig forhold til deler av familien, og han har en begrenset omgangskrets.

- (50) Til tross for disse utfordringene har han i liten grad vært fulgt opp gjennom DPS eller av annet støtteapparat. Han er ikke tidligere domfelt, og har dermed heller ikke fått noen korreksjon gjennom soning av fengselsstraff.
- (51) De sakkyndige har vist til at brannstiftelsene og andre risikofaktorer, som hans ADHD og behov for oppmerksomhet, innebærer en høy risiko for impulsiv atferd og nye hendelser. Samtidig er det vist til at regelmessig oppfølging av hans utfordringer, herunder rus, generelt kan bidra til å redusere risikoen. I så måte skiller denne saken seg fra Rt-2010-1424, som lagmannsretten og aktor særlig har vist til. Muligheten for endring fremsto der som svært begrenset, og til forskjell fra domfelte i den saken, har A utvist anger og forklart seg om dårlig samvittighet etter hendelsene.
- (52) Samlet finner jeg det vanskelig å legge til grunn at en lang fengselsstraff vil være uten betydning for As atferd. Jeg legger da særlig vekt på hans alder, karakteren av hans utfordringer, og at han ikke tidligere er domfelt. Terskelen for å idømme forvaring skal være høy. Etter mitt syn er derfor ikke grunnvilkåret for å idømme forvaring, hensynet til samfunnsvernet, oppfylt i saken her.
- (53) Etter dette finner jeg at straffen bør settes til fengsel i seks år. Til fradrag i straffen går 605 dager for utholdt frihetsberøvelse.

Konklusjon

- (54) Jeg stemmer for denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 6 – seks – år. Til fradrag i straffen går 605 – sekshundreogfem – dager for utholdt frihetsberøvelse.

- (55) Dommer **Bull:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (56) Dommer **Falch:** Likeså.
- (57) Dommer **Thyness:** Likeså.
- (58) Dommer **Falkanger:** Likeså.
- (59) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 6 – seks – år. Til fradrag i straffen går 605 – sekshundreogfem – dager for utholdt frihetsberøvelse.